

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Romega” UAB/Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

(Sprawa C-89/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo żywnościowe – Rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 – Kryteria mikrobiologiczne dotyczące żywności – Artykuł 1 – Załącznik I – Świeże mięso drobiowe – Przeprowadzana przez właściwe organy krajowe kontrola na obecność salmonelli, wymienionych w wierszu 1.28 rozdziału I tego załącznika – Kontrola na obecność innych mikroorganizmów patogennych – Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 – Artykuł 14 ust. 8 – Uprawnienia dyskrecjonalne władz krajowych – Zakres]

(2022/C 237/20)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Romega” UAB

Strona pozwana: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Sentencja

Wykładni art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r., w związku z art. 14 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności należy dokonywać w ten sposób, że właściwy organ państwa członkowskiego może traktować jako niebezpieczną w rozumieniu art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 178/2002 kategorię żywności, do której należy świeże mięso drobiowe, w którym wykryto mikroorganizmy chorobotwórcze inne niż serotypy salmonelli, o których mowa w wierszu 1.28 rozporządzenia nr 2073/2005, zmienionego rozporządzeniem nr 1086/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo- Bułgaria) – „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Sprawy połączone C-160/21 i C-217/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Systemy wsparcia bezpośredniego – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Płatności na rzecz beneficjentów – Artykuł 75 – Termin zapłaty – Przestrzeganie – Brak – Dorozumiana decyzja odmowna w sprawie wniosku o pomoc]

(2022/C 237/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)

Strona pozwana: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Sentencja

Artykuł 75 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r., należy interpretować w ten sposób, że braku płatności przez agencję płatniczą państwa członkowskiego pomocy, o którą zwrócił się rolnik, przed upływem terminu określonego w tym przepisie nie należy uważać za dorozumianą decyzję odmowną w sprawie rozpatrywanego wniosku o przyznanie pomocy, niezależnie od okoliczności, czy dany rolnik został powiadomiony o prowadzeniu ewentualnych dodatkowych kontroli, które uzasadniałyby takie przekroczenie terminu.

(¹) Dz.U. C 206 z dnia 31.5.2021.
Dz.U. C 242 z dnia 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „Piltenes meži” SIA/Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-251/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW – Artykuł 30 – Płatności dla obszarów Natura 2000 – Zakres stosowania – Wniosek o przyznanie pomocy z tytułu mikrorezerwatu utworzonego w lesie niestanowiącym części sieci Natura 2000, w celu przyczynienia się do zapewnienia ochrony jednego gatunku dzikiego ptactwa – Rozporządzenie (UE) nr 702/2014 – Wyłączenie grupowe niektórych systemów pomocy na rzecz sektorów rolnego i leśnego – Stosowanie do pomocy współfinansowanej ze środków Unii Europejskiej – Niezastosowanie do przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji]

(2022/C 237/22)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca kasację: „Piltenes meži” SIA

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Sentencja

- 1) Artykuł 30 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 należy interpretować, biorąc pod uwagę w szczególności jego ust. 6, w ten sposób, że objęta wnioskiem pomoc z tytułu mikrorezerwatu utworzonego w lesie w związku z realizacją celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa wchodzi w zakres stosowania tego art. 30.
- 2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że wykluczone jest uznanie za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie tego rozporządzenia objętej wnioskiem na podstawie rozporządzenia nr 1305/2013 pomocy z tytułu mikrorezerwatu utworzonego w lesie w związku z realizacją celów dyrektywy 2009/147 przez przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia nr 702/2014.

(¹) Dz.U. C 252 z 28.6.2021.